

ROZKŁAD MATERIAŁU I PLAN WYNIKOWY

Rozkład materiału i roczny plan wynikowy nauczania religii w klasie III szkoły podstawowej na podstawie podręcznika nr AZ-13-01/10-WA-2/14 zgodny z programem nauczania AZ-1-01/10 pt. „W drodze do Wieczernika. Katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii. Program nauczania religii dla klas I-III szkoły podstawowej”.

UWAGA: Rozkład materiału i plan wynikowy uwzględniają tematy zawarte w podręczniku i stanowią propozycję dla nauczyciela religii. Mogą być przez niego wykorzystywane w całości bądź uzupełniane. Katecheci powinni wzbogacić plan wynikowy o lekcje okolicznościowe i związane z rokiem liturgicznym oraz dodatkowe, realizowane zgodnie z planem pracy szkoły, specyfiką zespołu uczniów, programem duszpasterskim parafii i diecezji, a także powtórzeniami i sprawdzianami wiadomości. Niektóre tematy trzeba realizować na dwóch jednostkach lekcyjnych. Czas i termin realizacji każdej lekcji nauczyciel powinien zaplanować z uwzględnieniem potrzeb klasy i szkoły, w której uczy, zgodnie z kalendarzem roku szkolnego i liturgicznego oraz lokalną specyfiką.

Poniższy **plan** zawiera wyszczególnione treści nauczania, wymagania szczegółowe podzielone na podstawowe (P) oraz ponadpodstawowe (PP), zgodnie z *Podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* (wyd. Kraków 2010). Trzeba też pamiętać o dostosowaniu wymagań do orzeczeń i opinii pedagogicznych, a także psychologicznych posiadanych przez niektórych uczniów.

Plany wynikowe opierają się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom. Zawierają on przede wszystkim opisy zamierzonych efektów nauczania oraz umiejętności ucznia, które można zmierzyć i ocenić. Wśród dokumentów szkolnych plan wynikowy jest podstawowym – powstającym na bazie ogólniejszych dokumentów (m.in. przedmiotowego i wewnątrzszkolnego systemu oceniania oraz szkolnych planów dydaktycznego i wychowawczego). Jest oczywiście ściśle związany z wybranym programem nauczania i zależy od koncepcji pracy nauczyciela, a także od możliwości danej grupy uczniów.

Każdy nauczyciel powinien stworzyć plan zgodnie ze swoim rozeznanieniem – inny dla każdej grupy uczniowskiej.

W zaproponowanym planie wynikowym nauczania religii podzielono osiągnięcia ucznia (wymagania) na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych daje podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej i dostatecznej, natomiast ponadpodstawowych – oceny dobrej i bardzo dobrej. Wśród wymagań stawianych uczniowi pojawia się czasem sformułowanie „uczeń kojarzy”, gdyż na tym poziomie uczeń nie musi odpowiadać na postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć, czyli odpowiednio łączyć pewne pojęcia, wydarzenia, prawdy wiary z poszczególnymi, odpowiadającymi im ilustracjami, obrazami, sytuacjami, miejscami, słownymi sformułowaniami. Używanie natomiast terminu „uczeń wie” odsyła do konkretnych treści wiary, poznawanych, przekazywanych, wyjaśnianych, dlatego ich opanowanie może podlegać konkretnej ocenie.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
1	DZIAŁ I: MODLIMY SIĘ Trwamy w nauce Jezusa i na modlitwie	Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. Interpretacja życia w świetle wiary. Nowy rok szkolny i katechetyczny jako szansa na poznanie nauki Jezusa i pogłębienie przyjaźni z Nim.
2	Powiniem być w tym, co należy do mojego Ojca	Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. Kościół przestrzeni gromadzenia się wspólnoty wierzących.
3	Modlitwa – przygotowanie do przyjęcia Jezusa	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy pacierzowe.
4	Modlitwa indywidualna i wspólnotowa	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy pacierzowe. Podstawowe gesty i znaki sprzyjające modlitwie.
5	Biblia źródłem modlitwy	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy biblijne. Podstawowe gesty i znaki sprzyjające modlitwie, będące wyrazem wiary w bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Wyjaśnia, czemu służy lekcja religii w szkole. Omawia, jak słuchać i poznawać Boga. Wie, że Jezus pozostawił nam siebie, obiecał to i jest z nami zawsze. Wymienia i charakteryzuje osoby, miejsca, rzeczy związane z nauką religii w szkole. Wyjaśnia sens rozpoczynania wielu czynności znakiem krzyża.

PP: Uczy się dostrzegać, że świat jest miejscem poznawania Boga i doświadczania Jego pomocy. Określa, jakie relacje wiąże go z bliskimi, z koleżankami i kolegami w szkole, klasie, z nauczycielami. Streszcza opis rozmnożenia chleba i kojarzy, że jest to zapowiedź jeszcze innego Pokarmu, który chce przyjąć, do czego się przygotowuje, który oznacza obecność Jezusa wśród nas zawsze. Stara się dostrzegać obecność Boga w swoim życiu i w codzienności. Zna modlitwę przed nauką.

P: Kojarzy, jakie jest znaczenie miejsc modlitwy, świątyni, krzyża. Wskazuje najważniejsze miejsca w świątyni i nazywa je. Wyjaśnia, czym jest kościół – budowla. Poprzez modlitwę wyraża wdzięczność za obecność Jezusa w tabernakulum.

PP: Definiuje, że od chwili chrztu jesteśmy świątynią Ducha Świętego i wie, jak chronić tę świątynię. Potrafi wyjaśnić, w jaki sposób czyni dla Boga miejsce w swoim życiu, jak może na Niego wskazywać. Kojarzy ewangeliczny opis odnalezienia Jezusa w świątyni.

P: Wymienia, jak budować relacje z ludźmi i z Bogiem. Wyjaśnia, czym jest modlitwa, wyjaśnia, dlaczego i jak powinniśmy się modlić rano i wieczorem. Wymienia inne okoliczności sprzyjające modlitwie. Poznaje podstawowe modlitwy pacierzowe. Uzasadnia, dlaczego modlitwa jest przygotowaniem do spotkania z Jezusem w Eucharystii.

P: Opowiada, jak budować relacje z ludźmi i z Bogiem. Wyjaśnia, czym jest modlitwa, że powinniśmy modlić się rano i wieczorem. Wymienia inne okoliczności sprzyjające modlitwie. Poznaje podstawowe modlitwy pacierzowe. Rozumie, dlaczego modlitwa jest przygotowaniem do spotkania z Jezusem w Eucharystii.

PP: Wskazuje biblijne fragmenty zawierające niektóre modlitwy pacierzowe. Wyjaśnia, czego uczy *Wyznanie Wiary*.

P: Odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich, interpretuje znaczenie obietnicy Jezusa: „Gdzie dwaj albo trzej gromadzą się w Imię moje...”. Potrafi podać przykład modlitwy indywidualnej i wspólnotowej.

PP: Próbuje określić, dlaczego ważna jest modlitwa indywidualna, a dlaczego wspólna. Umie wymienić, wskazać, typy modlitwy podczas Mszy Świętej. Stara się dziękować Bogu za Jego dobrodziejstwa w codziennym życiu i za Jego obecność w sakramentach świętych, zwłaszcza w Eucharystii.

P: Wyjaśnia, że Jezus i Maryja są wzorem modlitwy. Potrafi wskazać przykłady modlitwy z Biblii. Formuluje własne modlitwy prośby, dziękczynienia, prześlągania i uwielbienia. Wskazuje sytuacje, w których się modli. Potrafi wyjaśnić niektóre prośby *Modlitwy Pańskiej*.

PP: Kojarzy, czym są psalmy biblijne. Wymienia innych niż Jezus i Maryja ludzi opisanych w Piśmie Świętych, od których możemy uczyć się modlitwy.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
6	Różaniec – sprawdzone lekarstwo	Modlitwa różańcowa rozważaniem słowa Bożego i sprawdzoną, tradycyjną modlitwą.
7	DZIAŁ II: WYPEŁNIAMY PRZYKAZANIA Najważniejsze przykazanie – <i>Przykazanie miłości</i>	Zdolność kształtowania sumienia na podstawie <i>Przykazania miłości, Dekalogu</i> i Ewangelii. <i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie poszczególnych przykazań.
8	Chrześcijanin kocha każdego człowieka	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie poszczególnych przykazań.
9	Bóg dał mi przykazania – <i>Dekalog</i>	<i>Dekalog</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi.
10	Wierzę w Boga, oddaję Bogu cześć	Bóg mówi do mnie. Wartość wiary i posłuszeństwa woli Boga.
11	Szanuję Imię Boże, bo jest święte	Świętość Boga.
12	Wiesz, dlaczego masz być świętym?	Powołanie człowieka do świętości. Kształtowanie osobowości (odpowiednio do wieku) na przykładzie wzoru świętych.
13	Jak przeżywam dzień święty?	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie trzeciego przykazania.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Umie odmawiać różaniec, i wymienia części różańca, rozpoznaje poszczególne tajemnice, charakteryzuje tę modlitwę jako osadzoną w Ewangelii. Wyjaśnia, że jest to modlitwa osadzona w Ewangelii.

PP: Wymienia przykłady tajemnic z poszczególnych części różańca. Wyjaśnia, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika. Opowiada, dlaczego różaniec pomaga w poznawaniu Pana Jezusa i uczy lepiej Go słuchać i rozumieć. Opowiada treść jakiegoś objawienia maryjnego.

P: Definiuje, jaki jest sens drogowskazów, zasad w życiu. Zna *Przykazanie miłości*. Wymienia przykłady, jak wypełniać *Przykazanie miłości* wobec Boga i ludzi. Wyjaśnia, dlaczego jest ono najważniejsze.

PP: Wyjaśnia, dlaczego Boga należy miłować ponad wszystko. Opisuje związek miłości bliźniego z miłowaniem Boga. Wyjaśnia, dlaczego powinniśmy kochać bliźniego, każdego człowieka i co to znaczy.

P: Zna *Przykazanie miłości*. Wyjaśnia, jak okazywać miłość bliźnim. Wymienia sposoby czynienia dobra w rodzinie, klasie, w gronie kolegów.

PP: Potrafi wyjaśnić, na czym polega Nowe przykazanie miłości, łączy je z biblijnym opisem Ostatniej Wieczerzy. Potrafi podać przykłady życia według Ewangelii. Wyjaśnia, co znaczy naśladowanie Jezusa.

P: Umie wyjaśnić, dlaczego *Dekalog* jest wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, do czego prowadzi zachowywanie przykazań. Stara się zapamiętać treść przykazań, wymienia je.

PP: Potrafi podać okoliczności, w jakich ludzie otrzymali *Dekalog*.

P: Uzasadnia, że Bóg jest Dawcą i Panem naszego życia, chce dla nas dobra i szczęścia. Wyjaśnia, czym jest posłuszeństwo, poddanie się Bogu, co znaczy wierzyć i czcić Boga, jakie postawy się temu sprzeciwiają.

PP: Opowiada i uzasadnia, jak wyznawać wiarę w jedynego Boga, co jest wyrazem oddawania Mu czci.

P: Wyjaśnia, kiedy można wymawiać Imię Boga, jak i dlaczego szanować Jego świętość, jakie postawy to wyrażają, a jakie się temu sprzeciwiają.

PP: Opowiada o objawieniu się Boga Mojżeszowi, wyjaśnia związek między drugim przykazaniem a wyznaniem wiary.

P: Opowiada o powszechnym powołaniu do świętości. Stara się wyjaśnić pojęcia: grzech, zbawienie, niebo, piekło, czyściec, świętych obcowanie, odróżnia dni: 1 od 2 listopada, modli się za zmarłych.

PP: Uzasadnia, jak czynami może pełnić wolę Bożą albo się jej sprzeciwiać. Pragnie świętości i upodobnienia się do Boga. Kojarzy słowa modlitw o rzeczach ostatecznych człowieka. Wyjaśnia, że karmienie się słowem Bożym i Eucharystią pomaga w drodze do Boga.

P: Poznaje znaczenie III przykazania. Potrafi wyjaśnić, dlaczego niedziela jest dniem świętym dla chrześcijan. Wymienia najważniejsze święta i uroczystości. Wskazuje elementy chrześcijańskiego świętowania niedzieli.

PP: Nazywa sytuacje w życiu codziennym, które przeszkadzają w świętowaniu niedzieli. Umie w internecie znaleźć stronę swojej parafii, a na niej informacje o działalności parafii.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
14	Czekam na Ciebie, Jezu	Przeżywanie roku liturgicznego. Religijny wymiar codzienności.
15	Kocham swoich rodziców	Przykazania Boże wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie czwartego przykazania.
16	Troszczę się o życie i zdrowie	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie piątego przykazania.
17	Bóg błogosławi życie rodzinne	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie przykazań – szóstego i dziewiątego.
18	Szanuję własność swoją, cudzą i to, co wspólne	Przykazania Boże wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie przykazań – siódmego i dziesiątego.

P: Charakteryzuje podstawowe symbole Adwentu, wyjaśnia znaczenie tego okresu – czasu oczekiwania na przyjscie Jezusa. Uzasadnia, że w tym roku szczególnie czeka i przygotowuje się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii. Uczy się modlitwy *Anioł Pański* i umie wyjaśnić jej treść.

PP: Potrafi wymienić sposoby przygotowywania się na spotkanie z Jezusem i zna trzy wymiary Adwentu. Wyjaśnia symbolikę rorat. Opowiada o biblijnych postaciach – przewodnikach w tym czasie, zwłaszcza o Matce Bożej i Janie Chrzcicielu. Opisuje scenę zwiastowania. Stara się życiem i modlitwą ukazywać Bogu swoją miłość, wiarę, oczekiwanie. Zna pieśni adwentowe.

P: Zna IV przykazanie i interpretuje jego treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak naśladować Świętą Rodzinę. Modli się za swoją rodzinę.

PP: Układa własną modlitwę za rodzinę i opiekunów. Wyjaśnia, dlaczego powinniśmy miłować wszystkich i okazywać innym szacunek, zwłaszcza tym, którzy się o nas troszczą. Wyjaśnia, dlaczego dla Boga nie ma nic niemożliwego. Umie nazwać trudne sytuacje w życiu, które wymagają specjalnej Bożej interwencji, szukania woli Bożej i jej zrozumienie. Opowiada o św. Józefie i wyjaśnia, czym może być patronem, dlaczego możemy uczyć się od niego wiary, modlitwy, słuchania, miłości i wytrwałości.

P: Zna V przykazanie i interpretuje jego treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak dbać o życie i zdrowie swoje oraz innych. Dziękuje w modlitwie za dar życia i zdrowia.

PP: Umie uzasadnić, dlaczego życie jest podstawową wartością, darem Bożym i nie wolno go nikomu odbierać. Wymienia różne sposoby dbania o życie, zdrowie, przyrodę. Umie wskazać miejsca, osoby, postawy, sytuacje sprzyjające zachowywaniu piątego przykazania.

P: Zna VI i IX przykazanie. Interpretuje ich treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak dbać o rodzinę, o swoich bliskich. Dziękuje w modlitwie za dar rodziny. Wie, czym jest sakrament małżeństwa, wyjaśnia sens jego przyjmowania. Zna wartość wstydlivosti i skromności, kształtuje w sobie te cnoty.

PP: Wymienia sytuacje, które sprzyjają umocnieniu rodziny i małżeństwa. Podaje i interpretuje, że niektórzy za mało troszczą się o szczęście swoich rodzin, co jest przyczyną nieszczęść, cierpienia. Potrafi wyjaśnić, dlaczego małżeństwo i rodzina uczą posłuszeństwa, wiary, ofiarnej miłości. Modli się o umiejętność właściwego traktowania swojego ciała, wypowiedzenia się z szacunkiem o sprawach związanych z płciowością. Opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej i interpretuje tamte wydarzenia w świetle właściwego rozumienia VI i IX przykazania.

P: Zna VII i X przykazanie i interpretuje ich treść, odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak traktować rzeczy własne, cudze i wspólne. Uzasadnia szacunek do wartości doczesnych. Definiuje sens uczciwości, pracowitości, oszczędności, dobroczynności, kształtuje w sobie te cnoty.

PP: Interpretuje sens przykazań – VII i X. Potrafi wymienić, w jaki sposób można okazywać wdzięczność Bogu za dary, jakimi nas obdarza, także te materialne. Opowiada o znaczeniu i powołaniu do pracy, nauki, pomocy innym, walki z zazdrością, chciwością, ocenianiem innych. Wymienia przykłady dbałości o rzeczy swoje, wspólne, cudze.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
19	Chcę zawsze mówić prawdę	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie ósmego przykazania.
20	Kościół pomaga wypełniać wolę Ojca – <i>Przykazania kościelne</i>	Przykazania kościelne pomocą w wypełnianiu woli Pana Boga i wyrażaniu wiary oraz miłości, kształtowaniu własnej osobowości. Kształtowanie świadomości przynależenia do społeczności Kościoła.
21	DZIAŁ III: WITAMY I PRZEPRASZAMY PANA JEZUSA Jezus zaprasza nas na spotkanie – znak krzyża	Przygotowanie do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii. Nauka nawiązywania dialogu z Bogiem. Skupienie i proste wyrażanie wewnętrznych przeżyć.
22	Jak nie ulegać pokusom?	Formowanie wrażliwego sumienia. Przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania.
23	<i>Spowiedź powszechna</i> czy sakramentalna? Sumienie – diament do oszlifowania	Formowanie wrażliwego sumienia. Przygotowanie do sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Zna i interpretuje VIII przykazanie Boże. Wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, uczciwość, co znaczy fałszywe świadectwo i jaką wartość ma prawda – że jest fundamentem ludzkich relacji. Wymienia sytuacje, zachowania, w których wypełniamy ósme przykazanie i sytuacje, które je łamią.

PP: Kojarzy fragmenty biblijne mówiące o tym, że Jezus jest Prawdą i że prawda wyzwala. Stara się to wyjaśnić, opowiada o związku prawdy z zaufaniem, uczciwością, dobrym imieniem, o wartości ludzkiego daru mowy, porozumiewania się, budowania relacji.

P: Zna i interpretuje *Przykazania kościelne*. Wyjaśnia, że ich wypełnianie jest wyrazem wiary, miłości Boga i posłuszeństwa Kościołowi, pomaga kształtować cnoty, ofiarność, wytrwałość i systematycznie korzystać z sakramentów świętych. Wyjaśnia oraz kojarzy terminy: modlitwa, post jałmużna, wyrzeczenie, wstrzemięźliwość.

PP: Opowiada o Kościele hierarchicznym, wyjaśnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie. Samodzielnie opowiada o znaczeniu tych przykazań z użyciem terminów: wyrzeczenie, poświęcenie, świadectwo wiary i miłości, wierność, systematyczność, sakramenty święte.

P: Charakteryzuje obrzędy wstępne Mszy Świętej, pozdrowienie Najświętszego Sakramentu, gesty liturgiczne towarzyszące obrzędowi wstępnym. Odpowiada na wezwania kapłana. Uczy się treści *Spowiedzi powszechnej*. Wyjaśnia, co znaczy być ochrzczonym, do czego zobowiązuje.

PP: Definiuje, jak dziękować Bogu w modlitwie za to, że nas zaprasza na spotkanie ze sobą. Wymienia samodzielnie poszczególne części obrzędów wstępnych, przyporządkowuje im odpowiednie gesty i postawy, wyjaśnia ich znaczenie, zna wszystkie odpowiedzi na wezwania kapłana w stałych częściach Mszy Świętej.

P: Zna ewangeliczne fragmenty opisujące kuszenie Jezusa. Odróżnia pokusę od grzechu. Rozumie wezwanie Modlitwy Pańskiej. Modli się, by nie ulegać pokusom, zna pojęcia grzechu i łaski uświęcającej. Wyjaśnia, że za grzech trzeba przeproszać, pokutować, wyznać go i żałować w sakramencie pokuty. Tłumaczy, co pomaga nie ulegać pokusom.

PP: Samodzielnie charakteryzuje znaczenie próśb *Modlitwy Pańskiej*. Wymienia pokusy, jakie nawiedziły Jezusa i umie je wytłumaczyć. Wymienia, jakie skutki przynosi grzech ciężki.

P: Definiuje pojęcia: sumienie, grzech, Boża łaska, *Warunki sakramentu pokuty i pojednania*. Rozumie znaczenie aktu pokuty na początku Mszy Świętej, analizuje różnice między spowiedzią powszechną a sakramentalną. Opowiada, jak przygotować się do udziału we Mszy Świętej. Uczy się wykonywać rachunek sumienia. Wyjaśnia, kiedy go czynić. Przeprosza za popełnione grzechy Boga i ludzi.

PP: Wyjaśnia znaczenie poszczególnych warunków sakramentu pokuty w kontekście przypowieści o synu marnotrawnym. Wymienia elementy obrzędów wstępnych dotyczące aktu pokuty. Samodzielnie podaje przykłady pytań do rachunku sumienia.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
24	Warunki i owoce sakramentu pokuty	Przygotowanie do świadomego i owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania. Formowanie postawy zaufania jako podstawy do nawrócenia i pokuty – fundament pełnego przeżycia sakramentu pojednania.
25	Odpuszczają ci się twoje grzechy	Przygotowanie do świadomego i owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.
26	Co znaczy powtórnie się narodzić? (początek Wielkiego Postu)	Zwyczaje związane z Popielcem i Wielkim Postem, znaczenie tego czasu w liturgii.
27	Uwielbienie Boga za przebaczenie grzechów i obecność wśród ludzi	Miłosierdzie Boże, pokuta, nawrócenie zdolność do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Zna warunki sakramentu pokuty. Wyjaśnia, że ten sakrament jest spotkaniem z kochającym Bogiem. Kojarzy formułę i okoliczności ustanowienia sakramentu, przygotowuje się do korzystania z niego. Dziękuje Bogu za dar przebaczenia i zbawienia. Uzasadnia, że spowiedź owocuje radością i pokojem serca, ponieważ jest spotkaniem z miłosiernym, przebaczącym Jezusem. Wyjaśnia, że przebaczenie grzechów jest skutkiem ofiary Jezusa, Jego męki, śmierci i zmartwychwstania.

PP: Wyjaśnia znaczenie spowiedzi sakramentalnej. Potrafi własnymi słowami dziękować Bogu za otrzymaną pomoc i przebaczenie. Podaje przykłady świętych, postaci biblijnych, które zaufały Bogu i prosiły o przebaczenie.

P: Zna formułę spowiedzi i uzasadnia znaczenie spowiedzi sakramentalnej. Wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może otrzymać od Boga przebaczenie. Stara się zrozumieć warunki sakramentu pokuty. Dziękuje Bogu za możliwość uzyskania odpuszczenia grzechów.

PP: Umie wyjaśnić, dlaczego warto korzystać ze spowiedzi sakramentalnej. Potrafi opowiedzieć wybrany fragment Ewangelii dotyczący Jezusowego przebaczenia. Modli się o dobre przeżycie sakramentu pokuty.

P: Zna datę rozpoczęcia Wielkiego Postu. Wymienia cechy charakterystyczne tego czasu i wiąże je z nawróceniem i pokutą. Charakteryzuje związek Wielkiego Postu z przyjętym sakramentem chrztu i potrzebą nawrócenia – powtórnych narodzin. Kojarzy, czym są nabożeństwa wielkopostne, najważniejsze dobre uczynki. Wyjaśnia nauczanie Jezusa o nawróceniu i przebaczeniu. Umie określić, co sprzyja postanowieniu poprawy i zmianie życia.

PP: Wyjaśnia, dlaczego każdy potrzebuje nawrócenia. Uzasadnia, dlaczego grzech, zło wymagają Bożej pomocy i przebaczenia. Stara się zwracać do ludzi i Boga z prośbą o przebaczenie. Wymienia, jak dziękować ludziom i Bogu za przebaczenie. Zna pieśni: *Tak Bóg umiłował świat, Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz*. Bierze udział w nabożeństwach pasyjnych, zwłaszcza w *Drodze krzyżowej*. Potrafi opowiedzieć, jakie słowa słyszymy w trakcie obrzędu posypania głów popiołem i co to oznacza. Stara się zrobić postanowienie wielkopostne, pracować nad swoimi słabościami. Recytuje modlitwę *Któryś za nas cierpiał rany*.

P: Zna, umie opowiadać i interpretuje przypowieść o miłosiernym Ojcu. Uzasadnia, że najważniejszym przymiotem Boga jest miłosierdzie. Oddaje Bogu chwałę za dar przebaczenia i Eucharystii. Recytuje hymn *Chwała na wysokości Bogu*. Wyjaśnia, dlaczego i jak po spowiedzi należy podziękować Bogu za dar przebaczenia.

PP: Potrafi wymienić kilka modlitw uwielbienia. Dziękuje za miłość Bożą i chwali Boga w modlitwie wspólnotowej i indywidualnej. Opowiada, dlaczego Msza Święta jest zarazem uwielbieniem Boga.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
28	DZIAŁ IV: SŁUCHAMY PANA JEZUSA Moje Pismo Święte (1 lub 2 jednostki lekcyjne)	Uczenie się nawiązywania dialogu z Bogiem i udzielania odpowiedzi na Jego wezwania. Pismo Święte listem Boga do człowieka o Jego miłości.
29	Liturgia słowa – spotkanie z Jezusem przy Stole Słowa	Uczenie się nawiązywania dialogu z Bogiem i udzielania odpowiedzi na Jego wezwania. Pismo Święte listem Boga do człowieka, Przygotowanie do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii. Kształtowanie umiejętności włączenia się w świętowanie wiary ludu Bożego.
30	Jezus naucza i powołuje do głoszenia Ewangelii	Ukazanie ogólnych zarysów historii zbawienia jako działania miłosiernego Boga w dziejach świata i ludzi.
31	Pan Jezus naucza w przypowieściach	Ukazanie nauczania Jezusa dotyczącego głoszenia Królestwa Bożego.
32	Pan Jezus wyjaśnia, jak budować Jego Królestwo	Kształcenie umiejętności słuchania nauki Jezusa.
33	Jak Bóg nagradza swoje sługi? Przypowieść o winnicy	Kształcenie umiejętności słuchania nauki Jezusa.

P: Uczeń wyjaśnia, jakie znaczenie ma umiejętność czytania w życiu człowieka (czasopisma, książki, listy, e-maile, SMS-y). Wyjaśnia, że Biblia jest najważniejszą księgą, bo jest Pismem od Boga. Wymienia postawy i gesty, które wyrażają szacunek do Pisma Świętego. Definiuje, że Kościół – Boża Rodzina ma swoją księgę – Pismo Święte, swój dom – kościół, świątynię, znak – krzyż, stół – ołtarz, pokarm – Eucharystię, modlitwę – *Ojczy nasz*, pozdrowienie – *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*, spotkanie – Mszę Świętą, dzień spotkania – niedzielę. Zna inne nazwy Pisma Świętego, podstawowy podział na Stary i Nowy Testament. Wyjaśnia, co to znaczy, że Pismo Święte jest tekstem natchnionym. Definiuje, dlaczego Ewangelia jest sercem Pisma Świętego. Uzasadnia potrzebę modlitwy przed czytaniem Biblii.

PP: Samodzielnie sięga do Pisma Świętego. Umie wyjaśnić, czym różni się Biblia dla dzieci od Pisma Świętego. Zna na pamięć wybraną modlitwę przed czytaniem Pisma Świętego. Wymienia imiona ewangelistów i ich symbole. Umie czytać sigła biblijne. Wyjaśnia, że Biblia jest Bożym objawieniem, na które człowiek może odpowiedzieć z wiarą i miłością.

P: Opowiada o przebiegu liturgii słowa. Mówi, czemu ona służy. Wyjaśnia, że wtedy Bóg zaprasza nas do rozmowy, dialogu ze sobą, słuchania i dawania odpowiedzi. Umie określić, dlaczego liturgia słowa to stół słowa. Zna dialogi, odpowiedzi na wezwania kapłana, odpowiednie gesty i postawy ciała charakterystyczne dla tej części Mszy Świętej.

PP: Dziękuje Bogu za możliwość dialogu z Nim, za Jego objawienie. Samodzielnie wyjaśnia, co to jest ambonka, Ewangeliarz, lekcjonarz, kim jest lektor.

P: Potrafi wyjaśnić, dlaczego Jezus jest naszym Nauczycielem, kim są apostołowie, jak doszło do ich wyboru. Charakteryzuje, co to znaczy być powołanym, co jest zadaniem apostołów i ich następców.

PP: Potrafi opowiadać o wyborze apostołów, wymienia imiona apostołów. Umie śpiewać *Barwę*, zna nakaz misyjny.

P: Umie określić, czym jest przypowieść, wskazać to, co sprzyja słuchaniu i wypełnianiu woli Boga. Zna przypowieść o siewcy i rozumie, kim jest siewca z przypowieści.

PP: Szczegółowo opowiada przypowieść o siewcy, wymienia rodzaje gleby i odnosi opisy do stanu ludzkich serc. Zna pieśń *Wy jesteście na ziemi światłem mym*.

P: Wymienia przypowieści Jezusa o królestwie Bożym. Wyjaśnia, jak budować Jego Królestwo już tu na ziemi, w swoim życiu.

PP: Potrafi wyjaśnić znaczenie przypowieści o zaczynie, ziarnku gorczycy, śpiewa piosenkę *Gdybym wiarę tak maleńką miał, Wierzę, lecz moja wiara, Panie*.

P: Zna i charakteryzuje elementy liturgii słowa. Uzasadnia, że usłyszanym słowem powinno się żyć i wprowadzać je w czyn. Kojarzy przypowieść o winnicy.

PP: Definiuje, że zbawienie jest darem Bożym, który ma źródło w tajemnicy Paschy Jezusa. Opowiada przypowieść o winnicy. Umie wyjaśnić, dlaczego pracownicy otrzymali taką samą zapłatę. Wymienia, jak można odpowiadać na Boże wezwanie i jak dziękować za zbawienie – nagrodę, jaka czeka na nas w niebie. Interpretuje i wiąże ze sobą pojęcia: sprawiedliwość i Miłosierdzie Boże.

UWAGI I TERMINY	LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
	34	Ile warte jest Królestwo Niebieskie?	Wezwanie do podejmowania ofiary, pracy na rzecz zbawienia, życia Bożą łaską.
	35	Liturgia słowa uczy mnie mądrze budować swoje życie	Uczestniczenie w liturgii słowa i łączenie jej z życiem.
	36	Jezus objawia nam Ojca	Poznanie prawdy wiary o Trójcy Świętej, o Bogu Ojcu objawionym przez Syna.
	37	<i>Wyznanie Wiary</i> moją odpowiedzią. <i>Credo</i>	Wyznawanie wiary słowem i życiem.
	38	Powierzam Bogu sprawy małe i wielkie, siebie i innych	Religijny wymiar życia, uczestniczenie w <i>Modlitwie wiernych</i> .
	39	Jezus lekarzem duszy i ciała	Religijny wymiar życia, odpowiadanie konkretnymi czynami miłości na usłyszane Boże słowo.
	40	DZIAŁ V: UCZESTNICZYMY W OFIAROWANIU I PRZEISTOCZENIU Oddajemy chwałę Jezusowi, naszemu Królowi	Msza Święta uwielbieniem Boga.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Zna wartość zbawienia, Bożej łaski, odkupienia. Określa, jakie skarby odkrywa przed nami Jezus podczas każdej Mszy Świętej. Z wdzięcznością uczestniczy we Mszy Świętej.

PP: Opowiada przypowieść o skarbie ukrytym w roli. Wyjaśnia, jakie skarby daje Jezus w sakramentach świętych. Stara się pracować nad swoimi słabościami, być ofiarnym, odpowiadać na Boże obdarowanie.

P: Wyjaśnia, że trzeba uważnie słuchać słowa Bożego, wprowadzać nauczanie Jezusa w życie. Umie podać przykłady budowania swojego życia na skale.

PP: Umie wyjaśnić, jak owocnie przeżywać liturgię słowa. Zna przypowieść o budowaniu na piasku i na skale.

P: Zna prawdę o Trójcy Świętej, wymienia osoby Trójcy Świętej. Interpretuje i charakteryzuje, co to znaczy, że Bóg jest Duchem, że jest Miłością, jest wieczny, wszechwiedzący, wszystko może. Zna modlitwę *Chwała Ojcu*.

PP: Potrafi opowiedzieć, jak Bóg objawia siebie człowiekowi (etapy objawienia), co to znaczy, że przez Jezusa objawił się w pełni i najdoskonalej. Zna pieśń *Pod Twą obronę i Bóg jest Miłością*.

P: Wie, że na Boże objawienie odpowiadamy wiarą i miłością. Zna *Skład Apostolski*, recytuje mszalne wyznanie wiary. Wyjaśnia, jakie słowa, gesty, postawy towarzyszą uczestnictwu w liturgii słowa.

PP: Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze prawdy wiary zawarte w poznanych modlitwach, śpiewa pieśń *Wierzę, lecz moja wiara Panie*, układa własną modlitwę o rozwój wiary.

P: Charakteryzuje, dlaczego można prosić Boga o pomoc. Wyjaśnia, czym jest *Modlitwa wiernych*. Potrafi formułować jej wezwania, włącza się w tę modlitwę na Mszy Świętej, opowiadając: „Wysłuchaj nas Panie”. Charakteryzuje, co oznaczają słowa tej modlitwy. Wymienia rodzaje modlitw, zwłaszcza prośby i dziękczynienia. Dziękuje Bogu za otrzymane łaski.

PP: Wymienia, z jakich wezwań powinna składać się *Modlitwa wiernych*. Zna słowa Jezusa zachęcające do proszenia i wiary w to, że Bóg nas wysłuchuje.

P: Wyjaśnia, że w Eucharystii Jezus leczy nasze dusze i ciała. Uzasadnia, że udział we Mszy Świętej zobowiązuje do naśladowania Jezusa, pomocy potrzebującym, przemiany życia. Wyjaśnia, dlaczego Jezus może odpuszczać grzech i leczyć z najcięższej choroby.

PP: Charakteryzuje i opisuje potrzebę wiary dla zrozumienia słów i czynów Jezusa. Opowiada o cudzie uzdrowienia paralityka. Podaje inne przykłady cudów Jezusa, uzdrowień, pomocy potrzebującym. Opowiada, czego można nauczyć się od ludzi chorych, jak można im pomagać, na czym polega „paraliż serca”.

P: Wyjaśnia, że w czasie Mszy Świętej wielbimy Boga, oddajemy Mu chwałę. Zna hymn *Chwała na wysokości Bogu* oraz *Święty, Święty, Święty*. Definiuje, co to znaczy, że Chrystus jest naszym Królem. Umie opowiedzieć, jak obchodzimy Niedzielę Palmową i jakie wydarzenia biblijne wtedy wspominamy.

PP: Potrafi ułożyć własną modlitwę uwielbienia Boga. Zna pieśń *Króluj nam Chryste, Jesteś Królem*. Wymienia kilka innych pieśni uwielbienia. Samodzielnie wyjaśnia, dlaczego Jezus jest naszym Królem.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
41	Jezus wydany za nasze grzechy	Znaczenie okresu Wielkiego Postu.
42	Pan Jezus zaprasza nas do Wieczernika	Pełen wiary i zaangażowania udział w liturgii Eucharystii.
43	Nie ma miłości bez ofiary	Pełen wiary i zaangażowania udział w liturgii Eucharystii poprzez włączenie się w ofiarowanie.
44	Jezus składa ofiarę za nasze grzechy	Eucharystia Ofiarą Chrystusa, bezkrwawą Golgotą.
45	DZIAŁ VI: UCZTUJEMY Z PANEM JEZUSEM Eucharystia – spotkanie z żywym Jezusem	Przeżywanie tajemnicy Eucharystii – Pamiętki i Dziękczynienia.
46	Jezus karmi nas swoim Ciałem	Eucharystia – Uczta, spotkanie przy Stole Chleba.

P: Wyjaśnia prawdę wiary, że Chrystus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia. Opowiada o niesprawiedliwym sądzie i wyroku. Wyjaśnia i interpretuje, że Jezus umarł za każdego człowieka. Rozumie, że nas odkupił. Potrafi opowiedzieć o znaczeniu Wielkiego Postu, wyjaśnia, czym jest Środa Popielcowa. Kojarzy, czym są nabożeństwa wielkopostne, stara się w nich uczestniczyć. Zna modlitwę *Któryś za nas cierpiął rany*. Umie przpraszać ludzi i Boga za swoje zaniedbania i grzechy.

PP: Wyjaśnia, dlaczego Msza Święta jest Ofiarą, bezkrwawą Gogotą. Zna podstawowe fakty dotyczące męki i śmierci Jezusa. Wymienia, jak można zadośćuczynić za swoje grzechy.

P: Opowiada, dlaczego często chcemy spotykać się z bliskimi przy wspólnym stole. Zna opis Ostatniej Wieczerzy i ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa. Pamięta słowa konsekracji i wyjaśnia, co one oznaczają. Definiuje i analizuje, dlaczego Mszę Świętą nazywamy pamiątką Ostatniej Wieczerzy, a Kościół Wieczernikiem.

PP: Definiuje, czym jest pascha żydowska i co upamiętnia. Umie wyjaśnić związek paschy z Ostatnią Wieczerzą oraz Ostatniej Wieczerzy z Mszą Świętą. Zna pieśni *Zbliżam się w pokorze* oraz *Pan wieczernik przygotował*.

P: Umie wyjaśnić, dlaczego Msza święta jest ofiarą Jezusa i naszą. Wymienia, co może ofiarować Bogu, dołącza się do Ofiary Jezusa ze swoimi osobistymi intencjami. Uzasadnia, dlaczego miłość potwierdza się przez służbę i ofiarę. Zna odpowiedź: „Niech Pan przyjmie ofiarę...”.

PP: Zna podstawowe znaki liturgiczne i słowa, gesty towarzyszące przygotowaniu darów, przynajmniej jedną z pieśni na ofiarowanie, np. *Z rąk kapłańskich przyjmij, Panie, Ofiaruję Tobie, Panie mój, Jeden chleb, co zmienia się w Chrystusa Ciało*.

P: Umie wyjaśnić, że każda Msza Święta to Pamiątka męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, bezkrwawa Gogota. Opowiada, jak Jezus ofiarował się za nas i jak to ponawia na Mszy Świętej. Definiuje, czym jest grzech i dlaczego potrzebujemy odkupienia. Zna słowa przeistoczenia. Przyjmuje odpowiednie postawy w trakcie liturgii Eucharystii. Umie wyjaśnić, co świadczy o tym, że Jezus nas kocha. Zna i rozumie słowa *Baranku Boży...*

PP: Potrafi zaśpiewać *Chrystus Pan przyszedł na świat, Zbawienie przyszło przez krzyż, Bóg jest miłością, zbawieniem darzy*. Kojarzy ostatnie słowa Jezusa z krzyża. Zna odpowiedzi na wezwania księdza po konsekracji. Umie je samodzielnie wyjaśnić.

P: Umie wyjaśnić, co oznacza, że Msza Święta jest Pamiątką i Dziękczynieniem, że jest spotkaniem z żywym Jezusem. Zna gesty i postawy w trakcie liturgii Eucharystii. Wyjaśnia znaczenie postawy klęczącej i stojącej, dziękuje Bogu za jego dary, zwłaszcza Eucharystię.

PP: Potrafi śpiewać *Zbliżam się w pokorze*. Zna wszystkie odpowiedzi na słowa kapłana po konsekracji. Umie wyjaśnić, z kim modlimy się na Mszy Świętej (cały Kościół).

P: Definiuje i interpretuje, że Eucharystia jest Ucztą, Pokarmem, że Jezus daje nam samego siebie. Zna obrzędy Komunii Świętej. Rozumie, że do niej trzeba się przygotować staranniej niż na spotkanie towarzyskie, nawet najbardziej uroczyste. Wie, że wyraz *komunia* oznacza „zjednoczenie”. Wymienia, co powinno wynikać z przyjmowania Komunii Świętej. Wyjaśnia znaczenie przekazywania znaku pokoju i śpiewu *Baranku Boży*.

PP: Zna modlitwę przed przyjęciem Komunii Świętej. Układa własną modlitwę – zaproszenie dla Jezusa.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
47	W Eucharystii Jezus wzywa do dziękczynienia i niesienia innym miłości	Msza Święta. Eucharystia – Sakrament Miłości.
48	Mój dzień Pierwszej Komunii Świętej	Formowanie w sobie postawy przyjaciela Jezusa. Pełne, świadome i radosne uczestnictwo w liturgii Eucharystii.
49	Trwać przy Jezusie, aby żyć i owocować. Biały Tydzień	Formowanie w sobie postawy przyjaciela Jezusa. Pełne i świadome uczestnictwo w liturgii Eucharystii.
50	DZIAŁ VII: PRZYJMUJEMY BŁOGOSŁAWIEŃSTWO Jezus nam błogosławi i posyła na świat	Świadome uczestniczenie w obrzędach zakończenia Mszy Świętej. Znaczenie błogosławięństw – Jezusowego i mszalnego. Obecność wśród nas zmartwychwstałego Jezusa.
51	Boże Narodzenie – Bóg chce przyjść do wszystkich	Przeżywanie roku liturgicznego. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. Okres Bożego Narodzenia.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZĘN:

P: Charakteryzuje, co to znaczy, że Eucharystia jest Sakramentem Miłości. Wyjaśnia, na czym polega miłość Jezusa i jak możemy Go naśladować, związek między przystępowaniem do sakramentu Eucharystii a dobrym życiem i wypełnianiem przykazań. Prosi Jezusa o pomoc i siłę, by dobrze żyć. Uzasadnia, że kochać oznacza służyć, ofiarowywać siebie. Wskazuje, jak sam może służyć Bogu i ludziom.

PP: Umie śpiewać: *Jeśli Pana Boga kochać chcesz, To przykazanie ja dziś daję wam.* Opowiada wydarzenie Ostatniej Wieczerzy z uwzględnieniem postaw Judasza i Piotra. Podaje różne przykłady służby ludziom i Bogu.

P: Wymienia i charakteryzuje, na czym polega świadome i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej. Czeką na spotkanie z Jezusem w Eucharystii. Uzasadnia, że On jest największym Darem i Prezentem. Wyjaśnia, że Pierwsza Komunia Święta jest początkiem drogi zjednoczenia z Jezusem. Wymienia, co niszczy tę łączność i modli się o wytrwanie w dobru. Kojarzy Ewangelię o winnym krzewie. Definiuje, czym jest post eucharystyczny i zachowuje go. Uzasadnia, dlaczego po przyjęciu Komunii Świętej należy trwać w dziękczynieniu i uwielbieniu Boga.

PP: Opowiada, skąd pochodzą słowa pieśni: *Panie, nie jestem godzien, Lud Twój, Panie, lud pielgrzymi, Jesteś, Panie, winnym krzewem.* Zna modlitwę po przyjęciu Komunii Świętej.

P: Uzasadnia, dlaczego obchodzimy Biały Tydzień. Dziękuje Jezusowi, że może Go przyjmować, prosi w różnych intencjach swoich i Kościoła, formułuje modlitwę dziękczynienia i uwielbienia Boga. Definiuje, czym są misje i jak je wspomagać, wyjaśnia, czym są pierwsze piątki miesiąca i postanawia brać udział w tej praktyce.

PP: Definiuje i interpretuje, że Eucharystia jest Ucztą Miłości i najdoskonalszym spotkaniem z Jezusem. Wie, że można się modlić w różnych intencjach, formułuje własne prośby. Umie śpiewać pieśni: *Pan Wieczernik przygotował, Sercem Kocham Jezusa.* Uwielbia Boga pieśnią i życiem. Kojarzy fragment Ewangelii J 15, 7–11.

P: Wyjaśnia, że Eucharystia kończy się postaniem do świata z Bożym błogosławieństwem. Definiuje znaczenie błogosławieństwa ludzkiego i Bożego. Kojarzy *Osiem błogosławieństw*. Wyjaśnia, dlaczego jest to autoportret Jezusa. Świadomie uczestniczy w obrzędach zakończenia Mszy Świętej.

PP: Wyjaśnia potrzebę realizacji misji, i posłania otrzymanego na Mszy Świętej. Wymienia biblijne przykłady udzielania błogosławieństwa. Potrafi własnymi słowami błogosławić innych. Zna przykładowe pieśni na rozesłanie.

P: Opowiada i wyjaśnia biblijny opis Bożego narodzenia. Wyjaśnia znaczenie Wigilii, dzielenia się opłatkiem, Pasterki, stajenki, śpiewania kolęd, innych zwyczajów bożonarodzeniowych. Podaje i interpretuje, że w Eucharystii codziennie rodzi się Jezus i chce się z nami spotykać. Opowiada o znaczeniu święta Trzech Króli. Opowiada i interpretuje ewangeliczny opis pokłonu Mędrców. Umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Trzech Króli. Wyjaśnia znaczenie napisu: K + M + B 201...

PP: Zna szczegóły biblijnego opisu pierwszych dni po narodzeniu Jezusa. Wyjaśnia, kto tworzy Świętą Rodzinę, jak ją możemy naśladować. Modli się za swoich bliskich, pamięta o potrzebujących. Wyjaśnia, dlaczego te dni uczą dzielenia się z innymi. Potrafi wymienić, jak oddawać Bogu cześć i dziękować za to, że Boży Syn stał się człowiekiem.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
52	Wielkanoc – zwycięstwo życia i miłości. Najważniejsza prawda naszej wiary	Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za obecność wśród nas zmartwychwstałego Jezusa.
53	Wniebowstąpienie Pańskie – otrzymaliśmy pokarm na drogę do domu Ojca	Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za obecność zmartwychwstałego Jezusa w Eucharystii. Pomoc w przeżywaniu uroczystości Wniebowstąpienia.
54	Zesłanie Ducha Świętego	Poznanie prawdy, że Jezus i Bóg Ojciec posyła Ducha Świętego, aby nas jednoczyć z Bogiem i między sobą, aby uświęcić i ożywić naszą wiarę, nadzieję i miłość.
55	Nabożeństwo majowe	Formowanie postawy przyjaciela Jezusa na wzór Maryi.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ UCZEŃ:

P: Wyjaśnia prawdę wiary, że zmartwychwstanie Jezusa jest największym wydarzeniem zbawczym. Uzasadnia, że Eucharystia jest Ucztą Jezusa. Poznaje i interpretuje symbol baranka wielkanocnego. Wyjaśnia, co oznacza wyraz *Alleluja*. Kojarzy, w jaki sposób przeżywamy Triduum Paschalne. Definiuje, czego pamiątką jest: Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota i Niedziela Wielkanocna. Opowiada wybrany opis z Ewangelii o zmartwychwstaniu Jezusa. Zna symbole wielkanocne i rozumie sens niedzieli.

PP: Analizuje, dlaczego Msza Święta jest Ucztą, Ofiarą, bezkrwawą Golgotą, znakiem jedności i miłości, znakiem zmartwychwstałego Pana. Zna podstawowe prawdy na temat Eucharystii i stara się w sobie pielęgnować tęsknotę za przyjmowaniem Pana Jezusa w Komunii Świętej. Wyjaśnia, że w tabernakulum jest dziś żywy, zmartwychwstały Pan pod postacią Chleba.

P: Umie opowiadać o ostatnich chwilach Jezusa przed wniebowstąpieniem. Zna nakaz misyjny, potrafi powtórzyć ostatnią prośbę, polecenie Jezusa. Wyjaśnia, kiedy Jezus powrócił do Nieba i jak obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia. Interpretuje obietnicę obecności Jezusa. Zna definicję sakramentu i wymienia *Siedem sakramentów świętych*. Zna Ewangelię o sędzie ostatecznym. Opowiada, jakie czyny świadczą o przynależności do Jezusa i jak Go można naśladować. Wyjaśnia, że Eucharystia jest pokarmem w drodze do domu Ojca, wyjaśnia dlaczego.

PP: Wymienia podstawowe skutki przyjmowania sakramentów. Stara się je wskazać i wyjaśnić symbole poszczególnych sakramentów. Zna podstawowe znaki liturgiczne towarzyszące udzielaniu sakramentów. Dziękuje za nie Bogu w modlitwie. Omawia znaczenie uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego. Wymienia *Rzeczy ostateczne człowieka*.

P: Definiuje, kim jest Duch Święty i co przynosi człowiekowi. Kojarzy, jaki jest sens uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Dowiadyuje się, dlaczego jest to tak ważna, druga po Wielkanocy uroczystość. Zna dary i owoce działania Ducha Świętego, modli się o nie. Zna modlitwę do Ducha Świętego przed nauką.

PP: Kojarzy biblijny opis zesłania Ducha Świętego jako dar Jezusa dla uczniów i początek działania Kościoła. Potrafi wyjaśnić, jak Duch Święty pomaga nam trwać w przyjaźni z Jezusem. Kojarzy, kiedy we Mszy Świętej zwracamy się do Ducha Świętego.

P: Wyjaśnia i uzasadnia, dlaczego warto modlić się za wstawiennictwem Maryi. Poznaje *Litanie loretańską* i znaczenie nabożeństwa majowego. Wyjaśnia, że Maryja dała ciało Jezusowi i trwała w łączności z Nim. Modli się za wstawiennictwem Matki Bożej. Opowiada, na czym polega adoracja Najświętszego Sakramentu, dlaczego ludzie oddają w taki sposób cześć Chrystusowi.

PP: Zwraca się w modlitwie o pomoc Matki Bożej w różnych sytuacjach życia. Wyjaśnia, dlaczego poznawanie Maryi, modlitwa za jej przyczyną pomaga stawać się przyjacielem Jezusa, kimś bliskim Jezusowi. Uczy się *Apelu Jasnogórskiego*. Zna pojęcia: adoracja, kadzidło, procesja, monstrancja i posługuje się nimi. Umie hymn *O zbawcza Hostio*.

LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ
56	Czczymy Pana Jezusa obecnego wśród nas – Boże Ciało	Kształtowanie umiejętności wyrażania swojej wiary i miłości do Boga przez udział we Mszy Świętej, adorację Najświętszego Sakramentu, udział w uroczystości Bożego Ciała. Pogłębianie prawdy o możliwości upodobniania się do Serca Jezusa w różnych sytuacjach egzystencjalnych.
57	Czas wakacji okazją do okazania wierności Jezusowi	Pogłębianie prawdy o możliwości spotkania Jezusa w różnych sytuacjach egzystencjalnych – kształtowanie umiejętności wyrażania swojej wiary i miłości do Boga przez udział we Mszy Świętej, udział w uroczystościach religijnych, systematyczną modlitwę jako wyraz wierności i łączności z Jezusem.

P: Opisuje znaczenie uroczystości Bożego Ciała jako znaku obecności i dzielenia się z ludźmi życiem zmartwychwstałego Pana. Wyjaśnia, że Eucharystia jest znakiem miłości Jezusa i dziękuje za nią Bogu. Wymienia nabożeństwa związane z adoracją Najświętszego Sakramentu. Objaśnia znaczenie procesji eucharystycznej. Charakteryzuje związek między Wielkim Czwartkiem a uroczystością Bożego Ciała. Zna pełną nazwę tej uroczystości.

PP: Omawia, dlaczego Eucharystia zajmuje centralne miejsce w życiu chrześcijanina i Kościoła. Potrafi wskazać różne sposoby oddawania czci i uwielbienia Najświętszemu Sakramentowi. Uczy się modlitwy *Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament*. Zna hymn *Przed tak wielkim Sakramentem*. Wyjaśnia, dlaczego nie wszyscy korzystają z daru Eucharystii. Umie opowiedzieć o znaczeniu pierwszych piątków miesiąca i modlitwie wynagradzającej za zatwardziały grzeszników. Definiuje, czym są nabożeństwa czerwcowe. Potrafi wymienić kilka cech serca Jezusa i wskazać, jak stawać się do podobnym do Jezusa. Wyjaśnia, dlaczego uczeń i przyjaciel Jezusa powinien dzielić się swoją wiarą z innymi i praktykować miłosierdzie.

P: Uzasadnia, że Eucharystia jest Skarbem, bogactwem na drodze całego życia. Broni łączności z Jezusem i łaski uświęcającej w różnych sytuacjach życia. Wyjaśnia, że Jezus przyszedł do ludzi, aby dzielić się z nimi trudami codzienności i życiem. Potrafi wskazać, co sprzyja pogłębieniu przyjaźni z Jezusem. Umie wyjaśnić znaczenie niedzielnej Eucharystii – że jest to znak dzielenia się nowym życiem, udzielanym człowiekowi przez Boga, znak dzielenia się miłością, jednością i pokojem. Analizuje, na czym polega świadomy i pełny udział w Eucharystii, dlaczego jest to przywilej ucznia Jezusa.

PP: Zaznajamia się z uczynkami miłosierdzia co do duszy i ciała jako wyrazem i owocem życia wiarą. Modli się o dobre przeżycie wakacji. Stara się o wierność Bogu przez codzienną modlitwę i niedzielną Eucharystię. Zna piosenki: *Szedłem kiedyś ścieżyną przez las, Wszystkie moje troski i kłopoty, Radość tchnij w serce me, Pan jest Pasterzem moim*.